

РЕШЕНИЕ

№ 869

гр. Добрич, 14.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Соня Т. Дженкова

при участието на секретаря Калинка М. Христова
като разгледа докладваното от Соня Т. Дженкова Гражданско дело № 20233230100218 по описа за 2023 година

и за да се произнесе съобрази следното :

Производството е образувано по искова молба на „МИНИБУС-ЕКСПРЕС“ ООД ЕИК ***, с адрес: ***, с която срещу „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД ЕИК ***, със седалище ***, е предявен иск за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 30.00 лева, представляваща частичен иск от остатъка в размер на 3 000.69 лева, като застрахователно обезщетение за нанесени имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на панел страничен заден ляв, основа заден ляв калник, ъглов панел заден ляв, лйсна заден ляв калник задна, стъклопакет страничен ляв първи, стъклопакет страничен ляв втори и стъклопакет страничен ляв трети на автобус марка ***, причинени в резултат на реализирано на 05.07.2022г. ПТП, в гр. Б. по вина на водача на автобус марка ***, застрахован по договор за гражданска отговорност при ответното дружество.

-законната лихва за забава върху обезщетението за имуществени вреди, считано от до датата на предявяване на настоящия иск -19.01.2023г. до окончателното изплащане на задължението.

С исквата молба се претендират съдебните разноски, както и тези за адвокатско възнаграждение.

С молба вх.№ 12227/11.07.2023г. ищецът е отправил искане за изменение на иска чрез увеличение размера на иска от 30лв. като частичен иск от 3000,69лв. на 6218,11лв. С протоколно определение от 24.10.2023г. е допуснато исканото изменение.

Фактически твърдения на ищеца:

На 05.07.2022г. около 13:30 часа, в гр.Б., ***, С.С. управлявайки фирменият автобус на ищеца марка ***, е бил блъснат от автобус марка ***, управляван от В.Ж.. Водачът на автобус марка *** се блъска в намиращо се пред него МПС, като в следствие на удара губи контрол над автобуса, навлиза в лентата за насрещно движение и блъска странично автобус марка ***, управляван от С.С..

За настъпилото ПТП са уведомени контролните органи, които след посещение мястото на ПТП и след изясняване на механизма на произшествието съставят Протокол за ПТП № ***. В Протокола за ПТП, като виновен е посочен водача на автобус марка ***, управляван от В.Ж..

Автобусът управляван от виновния водач е застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ от застрахователна компания „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД, със срок на действие 12/08/2021г. - 11/08/2022г., която полица е действаща към датата на ПТП.

На 06.07.2022г. ищецът уведомил застрахователя на виновния водач за настъпилото

ПТП, като е извършен оглед на автобуса, изготвен снимков материал и съставен Опис - заключение на щетите. В описва като увредени детайли са посочени: панел страничен заден ляв, основа заден ляв калник, ъглов панел заден ляв, лайсна заден ляв калник задна, стъклопакет страничен ляв първи, стъклопакет страничен ляв втори и стъклопакет страничен ляв трети.

Като застрахователно обезщетение ищецът получил от ответното дружество-застраховател сумата в размер на 549.31 лв. Получената сума не отговаря на действителните щети, които са в размер на 3550лв.

Сумата, която застрахователя следва да доизплати на ищеца е в размер на 3000.69 лева, след приспадане заплатената до момента сума в размер на 549.31 лева.

Ищецът се основава на разпоредбата на чл.115, ал.2 от ГПК, за да обоснове местната компетентност на РС Добрич.

Посочва следната банкова сметка за доброволно погасяване на задължението: ***, специална сметка с титуляр адвокат Й. К. А..

Към исковата молба се представят следните писмени доказателства:

1. Свидетелство за регистрация - част I
2. Констативен протокол за ПТП № ***
3. Опис на щетите - № ***

На основание чл.190, ал.1 от ГПК се настоява съдът да задължи ответника „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД, да представи копие от застрахователната полица на л.а. марка ***, със срок на действие 12/08/2021 г. - 11/08/2022г., която полица е действаща към датата на ПТП, Уведомление за настъпило застрахователно събитие и направения снимков материал.

С исковата молба е отправено искане за допускане на съдебно съдебно-автотехническа експертиза, с конкретно посочени задачи.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от ответната страна.

Не оспорваме наличието на действащ към датата на процесното ПТП договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с номер ***, сключен в „ДЗИ-ОЗ“ ЕАД за автобус ***.

Не се оспорва и обстоятелството, че въз основа на посочения застрахователен договор и предявена от пострадалото лице извънсъдебна претенция, регистрирана под номер ***, „ДЗИ-ОЗ“ ЕАД е изплатило на ищеца сумата от 549,31 лева, съставляваща застрахователно обезщетение за причинените от ПТП имуществените вреди по автобус марка ***.

С изплащането на посочената сума, обстоятелство, за което в исковата молба се съдържа изрично признание, дружеството ни е изпълнило коректно и изцяло задължението си по застрахователния договор, поради което не дължи други суми.

Изплатеното от „ДЗИ-ОЗ“ ЕАД обезщетение е в необходимия размер за отстраняване на действителните вреди по автомобила, които са в пряка причинно- следствена връзка с ПТП.

Съобразно гореизложеното се настоява да отхвърляне на иска.

При условията на евентуалност, искът се оспорва по размер. Претендираната сума е завишена и не отговаря на средната пазарна цена за възстановяване на действително причинените вреди по автобус марка ***.

В открито съдебно заседание страните поддържат съответно исковите и възраженията си, обективирани в подадения отговор.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от представеното свидетелство за регистрация № ***, автобуса *** е въведен в експлоатация и има първоначална регистрация от 13.04.2007 г. с идентификационен № *** и двигател № ***.

В Удостоверение за техническа исправност на ППС издадено на 05.04.2022 г. въз основа на Протокол № 28338523 е посочено, че автобуса *** е технически изправен и се допуска да се движи по пътищата отворени за обществено ползване. Съгласно същото Удостоверение следва, че автобуса *** подлежи на следващ технически преглед на 05.10.2022 г. Към датата на издаване на Удостоверението за техническа исправност на автобуса ***. километропоказателя му е отчитал изминат пробег от 999 999 км.

По делото е представен Протокол за ПТП № *** от 05.07.2022 г., в който е посочено:

1. На 05.07.2022 г. в 13,30 в гр. Б., у***.
2. Участници в ПТП:
 - участник 1 - ***, Свидетелство за регистрация № ***, рама № ***

- участник 2 - ***, Свидетелство за регистрация № ***, рама №***, ***”.
- 3. Видими щети на МПС
- участник 1 - пр. пакет светлини леви, пр. броня вляво и дясно, пр. маска под пр. пан. стъкло
- участник 2 - заден ляв калник, леви задни стъкла и купе отзад вляво
- 4. Обстоятелства, нарушения, причини и условия за ПТП, извършени маневри, други материални щети: Участник1 след удар с друго МПС навлиза в лентата за насрещно дв-ние и допуска ПТП с матер. щети като блъска странична Участник 2
- 5. Схема на ПТП .

Не е спорно по делото, че автобусът управляван от виновния водач е застрахован по застраховка „Гражданска отговорност” от застрахователна компания „ДЗИ-Общо застраховане” ЕАД, със срок на действие 12/08/2021г. - 11/08/2022г., която полица е действаща към датата на ПТП.

На 06.07.2022г. ищецът уведоми застрахователя на виновния водач за настъпилото ПТП, като е извършен оглед на автобуса. В този смисъл е представено Уведомление за щета *** по полица *** ГО на МПС от 06.07.2022 г.

По образуваната щета е извършен опис на щетите-№ ***, като за безспорно установено между страните е обстоятелството, че по претенция, регистрирана под номер ***, „ДЗИ-ОЗ“ ЕАД е платена сумата от 549,31 лева, съставляваща застрахователно обезщетение за причинените от ПТП имуществените вреди по автобус марка ***.

По делото е представено и прието заключението на вещото лице по допуснатата повторна съдебно-автотехническа експертиза с вх.рег.№ 7899/03.05.2023г.

Вещото лице Е.Ж. дава заключение, че описания от ищеца механизъм напълно се потвърждава от събрания доказателствен материал, от извършения оглед и от свидетелските показания.

Съгласно данните съдържащи се в материалите по делото, при пътно транспортното произшествие станало на 05.07.2022 г. в гр. Б. по ***, вследствие на удара с автобуса „*** управляван от В.И.Ж., на автобуса ***, управляван от С.Ж.С. са нанесени следните повреди:

1. Силно деформиран с частично разкъсване на панел страничен заден ляв.
2. Леко деформирана основа калник заден ляв.
3. Повърхностни повреди по лаковото покритие на панел ъглов заден ляв.
4. Леки повреди по лайсна противоударна задна на калник заден ляв.
5. Повърхностни повреди по стъклопакет страничен ляв първи на купето /матиран/.
6. Повърхностни повреди по стъклопакет страничен ляв втори на купето /матиран/.
7. Дълбоки повреди по стъклопакет страничен ляв трети на купето.

Стойността на ремонта на автобуса *** с цел отстраняване на повредите му нанесени при пътно транспортното произшествие станало на 05.07.2022г, и привеждането му във вида му от преди произшествието, според вещото лице възлиза на 6 767.42лв. по пазарни цени.

По искане на ответната страна, направено в съдебно заседание на 12.05.2023 г., на вещото лице е поставен и въпрос да изчисли размера на щетата нанесена на автобуса *** при пътно транспортното произшествие станало на 05.07.2022г., като при определянето ѝ се отчете неговата възраст към датата на произшествието и като се „съобрази с коефициента на овехтяване съгласно Наредба № 24” /лист 83 и 84 от делото/. При отчитане методологията на посочената наредба и коригиране цената на един човекочас труд съобразно размера на минималната работна заплата към 2022 г., вещото лице дава стойност на ремонта 4 014.45 лв.

В заключението си вещото лице сочи, че така установените средства от размера на щетата от 4014,45лв. не са достатъчни за да се приведе увреденото МПС във вида, в който е било преди увреждането.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Предмет на делото е търговски спор по см. на чл. 365, т. 1 ГПК, свързан прекия иск на третото увредено лице срещу застрахователя по застраховка “гражданска отговорност” по чл. 432, ал. 1 КЗ.

С оглед правилата за родовата подсъдност и за местната подсъдност, действащи към датата на предявяване на исквете, делото е подсъдно на Районен съд - Добрич като първа инстанция.

Налице са процесуалните предпоставки относно надлежното упражняване на правото на иск. Исковите са допустими подлежат на разглеждане по същество.

Предявеният главен иск е с правно основание **чл. 432 ал. (1)** от КЗ, съгласно която разпоредба, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл. 380 от КЗ. Ищцовото дружество е отпавило писмена претенция, по която е постъпил отказ с мотиви, че процесното ПТП е настъпило от ремарке, което не е застраховано при ответника.

От ответника не се оспорва сключването на застрахователен договор за автобус марка ***, управляван от В.Ж. по застраховка „Гражданска отговорност“ от застрахователна компания „ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД, със срок на действие 12/08/2021г. - 11/08/2022г., която полица е действаща към датата на ПТП.

От съставения протокол за ПТП се установяват обстоятелствата удостоверени пряко от органите на КАТ на мястото на произшествието, както и вината на водача на увреждащия автомобил, застрахован при ответното дружество.

Поради изложените съображения наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховане на гражданската отговорност на делинквента от ответника- застраховател дружество трябва да се приеме за установено при условията на пълно и главно доказване.

Видът на щетите е установен и описан от вещото лице Е. Ж., което дава заключение за пряка причинна връзка между тях и увреждащото действие.

Спорният въпрос по делото е за размера на причинените вреди, доколкото обхватът на суброгационното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, и от размера на обезщетението, което третото лице като делинквент дължи съгласно чл. 45, ал. 1 ЗЗД на застрахования, а в случаите на чл. 226, ал. 1 КЗ – и от размера на застрахователната сума, предвидена в договора за застраховка "Гражданска отговорност". Причинителят на вредите, респ. застрахователят по застраховката "Гражданска отговорност", не могат да бъдат задължени да платят повече, отколкото са задълженията им към увреденото лице. В конкретния казус се установи, че ответникът е изплатил на собственика на увредения автомобил, ищеца по настоящото дело, сумата от 549.31 лв. Видно от неоспореното заключение на вещото лице Е.Ж., което съдът кредитира, размера на причинените вреди са в следните варианти: 1) 6 767.42лв. – по средни пазарни цени и 2) 4 014.45 лв. – съобразно стойността на ремонта, определена по правилата на Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, приета с Наредба № 24/8.03.2006 г. на КФН (обн., ДВ, бр. 25/24.03.2006 г.). В тази връзка следва да се отбележи, че съгласно задължителната съдебна практика на ВКС, нормите на чл.2 и чл.4 от Методиката, съпоставени с правилото, че обезщетението по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ обхваща действителната стойност на причинената вреда, чиито размер е ограничен до застрахователната сума по договора, налагат извода, че Методиката не дерогира приложението на разпоредбите на КЗ и не ограничава отговорността на застрахователя. Последната представлява указание за изчисляване на размера на щетите на МПС в случаите, когато обезщетението се определя от застрахователя, на когото не са представени фактури за извършен ремонт в сервиз. При съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определя застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие.

При това положение вземането на ищеца спрямо ответника по чл. 432 ал. (1) КЗ възлиза на сумата 6 767.42лв., колкото е действителната стойност на щетите към датата на ПТП, съобразно приетото по делото заключение, т.е. в по- висок размер от заплатеното от ищеца обезщетение от 549.31 лв.

При това положение искът се явява изцяло основателен за сумата от 6218,11лв.

На осн. чл. 86, ал. 1 ЗЗД ответникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от датата на подаване на исковата молба.

Относно разносните по производството

При този изход на спора и на осн. 78 ал.1 от ГПК на ищеца следва да се присъдят съевременно поисканите разноски за производството, както следва: 248,72лв. – заплатената държавна такса по исковата молба, 500лв. за съдебно-техническа експертиза и адвокатско възнаграждение в размер на 1700лв. с ДДС, за което ищецът представя договор за правна помощ Серия Б №***, както и удостоверение за регистрация по ДДС.

С молба вх.№ 18283/19.10.23г. ответната страна прави възражение за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение. Съобразно цената на иска след допуснатото изменение по реда на чл.214 от ГПК, на основание чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г.

за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималното възнаграждение за един адвокат възлиза на 921.81лв., а с начисленото ДДС съставлява сумата от 1106,17лв. В списъка за разноси на ищеца е посочено, че сумата от 600лв. от така договореното възнаграждение са начислени на основание чл.7 ал.(9) от Наредбата за защита в трето и четвърто съдебно заседание. Съгласно този текст за защита по дело с повече от две съдебни заседания за всяко следващо заседание се заплаща допълнително по 250 лв. Действително по делото са проведени четири съдебни заседания и на посоченото основание на пълномощника на ищеца се дължи възнаграждение в размер на 600лв. с ДДС.

В резултат на извършената проверка се установява, че договореното и заплатено възнаграждение от ищеца за адвокатска услуга не надвишава размера на минимално уредените възнаграждения. В този смисъл ответникът дължи на ищеца именно разноските за адвокат в размер на 1700лв.

Така мотивиран Добричкия районен съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДЗИ-Общо застраховане” ЕАД ЕИК ***, със седалище ***, да заплати на „МИНИБУС-ЕКСПРЕС” ООД ЕИК ***, с адрес: ***, сумата от 6218,11лв., представляваща застрахователно обезщетение за нанесени имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на панел страничен заден ляв, основа заден ляв калник, ъглов панел заден ляв, лйсна заден ляв калник задна, стъклопакет страничен ляв първи, стъклопакет страничен ляв втори и стъклопакет страничен ляв трети на автобус марка ***, причинени в резултат на реализирано на 05.07.2022г. ПТП, в гр. Б., по вина на водача на автобус марка ***, застрахован по договор за застраховка „Гражданска отговорност” от застрахователна компания „ДЗИ-Общо застраховане” ЕАД, със срок на действие 12/08/2021г. - 11/08/2022г., ведно със законната лихва за забава върху обезщетението за имуществени вреди, считано от до датата на предявяване на настоящия иск -19.01.2023г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА „ДЗИ-Общо застраховане” ЕАД ЕИК ***, със седалище ***, да заплати на „МИНИБУС-ЕКСПРЕС” ООД ЕИК ***, с адрес: ***, сторените по делото съдебни разноси в размер на 248,72лв. заплатената държавна такса, 500лв. за съдебно-техническа експертиза и адвокатско възнаграждение в размер на 1700лв. с ДДС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Оръжен съд Добрич в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____